

1.2.3.

Минко Ламбов

ТЕКСТ / ВИДА ПИРОНКОВА

ФОТОГРАФИЯ / ЛИЧЕН АРХИВ

Полудял от карантинната композитор

МУЗИКАНТЪТ, КОЙТО СЕ ВБЕСЯВА ОТ ПОДКРЕПАТА НА НЕКАДЪРИЕТО, СМЯТА, ЧЕ КРИЗАТА ЩЕ ИЗЧИСТИ ШЛАКАТА И ЩЕ ОТСЕЕ СТОЙНОСТНОТО ИЗКУСТВО КАТО НЕГОВАТА „QUARANTINELLA“

Минко Ламбов е един от най-талантливите и продуктивни млади български композитори. Произведенията му се изпълняват от виртуозни музиканти като цигуларя Светлин Русев и много други на престижни сцени. Един от малцината, които посягат към трудните, но типично български неравноделни размери. Минко е светла личност с много и красиви идеи, които реализира бързо, без да чака мъглата да се вдигне, сигурен в щедрата светлина на слънцето, заливаща днешния ден. Оптимизмът му е неразрушим, а фантазията му – безгранична.

Кой е последният ти проект? Нов български филм, чиято премиера беше на 17 март 2021 г. в рамките на „София филм фест“. Казва се „Сбогом, Джони“ на режисьора Костадин Буров – психодрама, граничеща с трилъра. За него писах цялата музика. Засага се излъчва онлайн, но скоро се надявам да бъде по кината. Музиката записахме със симфоничен оркестър, който дирижирах. Към филма има три песни – едната е на финала,

казва се „Нов ден“ и е с участието на цигуларя Светлин Русев, а солист е моята съпруга AnaBella (Ана Топалова). Другата песен е Tomorrow, изпълнена пак от нея. Третата е за една сцена от затвора, а музиката - метъл и много хард, е със солист Пламен Бонев и по негов текст. Той миналата година участваше в „Гласът на България“.

Това първи опит ли ти е във филмовата музика? Не, това е третият филм, за който пиша музика. Първият беше доку-

менталният „Весел е циганският живот“ – изключително интересен в исторически план за запазването на циганите по времето на Втората световна война. Вторият беше за новата версия на „Хан Аспарух“ – „Ханът и империята“ на акад. Людмил Стайков, където участваха и други колеги.

Каква е връзката ти с ромския етнос? Баща ми, композиторът Кирил Ламбов (когото загубихме миналата година – б.р.) е от ромски произход. Той нямаше да

е такъв голям музикант, ако не беше така. Но това е претоплена история вече. Темата не е актуална. Въпросът е кой какво прави.

Имаш ли неприятни спомени или страдания, свързани с тази тема? При всички положения е имало, разбира се. Не мога да си спомня конкретни случаи. В други среди съм. Имам високо образование, наследствен музикант и композитор съм и не смесвам нещата. Завършил съм Музикалното училище с пиано при Антонина Бонева и обой при проф. Георги Желязов. След това в консерваторията завърших Теоретичния факултет, а накрая взех магистратура в НБУ при Георги Димитров „оркес-

трово дирижиране“.

Кога беше първият ти по-сериозен композиторски опит? Бях към двайсетгодишен. Написах симфонично парче с неравноделни размери. Интересно беше.

Получаваше ли подкрепа от баща ти относно музиката? Абсолютно винаги. Ако имах някакъв проблем, въпрос или тема за анализиране, размишлявахме заедно. С годините започнахме да имаме и творчески спорове, разбира се, които днес ми липсват.

За майка ти нищо не казваш. Тя също е прекрасен музикант, преподавател по пиано. Стожерът в семейството. Помагала ми е

Минко Ламбов с цигулара Светлин Русев, за когото пише концерт за цигулка и оркестър

много и се надявам и в бъдеще да е така. Преди да ме попиташ за гядо ми и прагядо ми, ще те изпреваря и ще ти кажа, че и те бяха музиканти. Сестра ми също. Всичко около мен е музика.

Работиш основно в областта на симфоничната музика. Не е ли това бяла лястовица днес за България и музикантите ѝ, както и за публиката ѝ? Да и не само. Творя в почти всички области. Там, където ме грабне моментът. Правил съм един голям балет „Буря“ в две действия по пиесата на Островски, симфонична музика. Друга моя голяма творба е Концерт за цигулка и оркестър за Светлин Русев, с когото работя активно, още един Концерт за цигулка, пиано

и оркестър пак за него. Сега направих Концертна пиеса, чиято премиера трябваше да бъде на 1 април във Филхармонията, но паднаха всички концерти. Тя пак е за цигулка и оркестър и се казва Quarantinella – от карантина и тарантела. Това е тарантелата на полуделия композитор, който е бил цяла година в карантина. Имам и една Симфонична поема „Златният век“ по исторически сюжет за цар Симеон, писах и поп опера „Рибарят и неговата душа“, детски мюзикъл „Дивите лебеди“ по едноименната приказка на Андерсен, чиято премиера ще правим на Деня на детето – 1 юни.

Само с музика ли се изхранваш? Само от нея. Макар че миналата година със съпругата ми бяхме бармани на морето. Последните години всяко лято работим на морето – свирим и пеем джаз – пиано и глас, и е много приятно, но миналата година,

С проекта „Шака Зулу“ композиторият участва в много етно и джаз фестивали

като настана тази карантина, трябваше рязко да помислим как да бъдем на морето на чист въздух, както сме свикнали заедно с децата и да не се тревожим за оцеляването си. И тогава дойде предложение от приятел да вземем един бар на морето и цяло лято бяхме бармани. Кефихме се максимално. Имаше време и за разходки, и за плаж, и пак си беше „нашето“. Даже имах време да творя, защото си бях взел половината студио с мен.

Разкажи ми за красивата ти и талантилива съпруга. Тя е най-красивата жена, която познавам! Невероятен човек! Истински партньор и приятел в живота, а и в професионалните ни отношения. По професия е актриса, но пее като човек, завършил пеене. Освен това е драматург и режисьор, а не на последно място най-добрият готвач, когото познавам. Наскоро завърши магистратура по Арт мениджмънт. Тя е моят балансир.

Каква е вашата любовна история? Красива и истинска. Това не е история, а настояще. Всеки от нас има по едно дете от предишната си връзка. Те са най-голямото ни богатство. Лора е в Музикалното училище с пиано, а Кирил, синът ми, е в Приложното училище със специалност метал. Имаме си къща на изкуствата. Вкъщи са и кучето Барет, и котката Пешо, и тристалинговият аквариум с рибки. Цари ред, дисциплина и много любов. Има, разбира се, и творчески стрес.

Ана с какво се занимава сега? Ние непрестанно се хвърляме в нови творчески предизвикателства. Създаваме проекти в най-различни сфери на музикалното изкуство. Най-често тя пише текстовете, но не са малко случаите, в които участва и като изпълнител на някоя от ролите, въпреки че е и режисьор. Всички текстове, по които работя, ги пише тя. Цялото либрето на „Рибарят и неговата душа“ е нейно, както и на „Дивите лебеди“, а и на бъдещите ни проекти, за които е рано да говоря. Сплотен и сериозен екип сме двамата.

Изкушаваш ли се от етномузиката и фолклора? Много. Фолклорът и етното ми дават усещане за сигурност, за връщане към корените ни, защото никога не знае откъде идва и къде отива. Толкова силно сме омесени като народности и традиции. Експериментирам с всякакъв африкански, индийски, арабски фолклор. Проектът „Шака Зулу“ е мой. Повече етно музика от това, здраве ми кажи. Той е етно джаз, фюзън проект, който захванах през 2008 година. Имам издаден един много сериозен албум. Много концерти и участия по фестивали с него. И в зала „България“ сме свирили със Симфоничен оркестър плюс бангата – интересен експеримент стана тогава. Гостували са ни Теодосий Спасов, хорът на Ваня Монева „Космическите гласове“. Целият албум беше експериментален със смесица на български фолклор, на пирински дъвглас, различни фолклорни области, смесени с африканска музика, с кубинска, с фънк, фюзън, сунгз, всичко.

Какво може да те ядоса и рязко да възпламени скорпионския ти нрав? С годините улягам и започвам да приемам нещата по-спокойно и по-уверено, по-ясно знам кой съм, къде съм, какво мога и какво не. Но мога да избухна за много неща и най-вече, когато усетя несправедливост, а аз имам болезнено чувство за справедливост. Това може да ме взриви директно, особено ако по някакъв начин рефлектира върху мои близки или върху мен. И другото, което може да ме извади от равновесие, е подкрепата на некадърното. Това може да ме побърка.

А как възприемаш музиката, която съвсем младите правят, и какво е бъдещето на музиката в България? От една страна, не съм толерантен, но от друга страна – народът ни не е подготвен към днешна дата за по-сериозно изкуство. Много години минаха, в които му се промиваше мозъкът с чалга и попфолк. А тази музика, на която днес сме свидетели, не вълнува. Днес някои правят музика за краката и музика за креватата.

Какво обичаш да правиш извън музиката? Природата е моята

Тя е най-красивата жена, която познавам! Невероятен човек! Истински партньор и приятел в живота, а и в професионалните ни отношения. По професия е актриса, но пее като човек, завършил пеене

страст. Разходки сред природата, морето, исторически забележителности.

Помагаш ли в домакинството?

Всяка по-тежка работа я върша. А и вече умея всичко в строителството след ремонта, който правя, и съм превърнал дома си в строителна площадка, но се справям с всичко сам. Дори и с ел.инсталациите, ВИК, боядисвам си, шпакловам, реда паркет, режа дъски – правя си всичко.

С какво ощети кризата музикантите?

Тази криза ще изчисти шлагата. Много музиканти се преквалифицираха, след като затвориха баровете и ресторантите, а те видяха, че могат да изкарват много по-добри пари от това да висят по нощните барове и да правят кавърверсии. Много се надявам да започне да има повече авторска музика. И малко по малко плявата ще замине. Това е естествен подбор.

Какво ти предстои, ако се отворят концертните зали?

Трябва да приключим дебютния албум на AnaBella и живот и здраве премиера на Quarantinella, а догодина – на двойния концерт със Светлин Русев и Йоръм Сон, неговата партньорка пианистка, корейка. Светлин е може би най-големият музикант, с когото съм работил и работя. Страхотно богатство е да имаш такъв приятел и колега. С него се случват адски бързо нещата. ①

Последните ноти на Густав Малер

**РОБЕРТ
ЗЕТАЛЕР**
ЧАСТ ПОСЛЕДНА

Превод от немски
Любомир Илиев

